

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ (16/10/2011)

Αγίων Πατέρων Ζ' Οικουμενικής Συνόδου

Η στάση μας έναντι των αιρετικών

Την Σύναξη των Αγίων Πατέρων που συγκρότησαν την 7^η Οικουμενική Σύνοδο, στην Νίκαια της Βιθυνίας το 787 μ.Χ. τιμά σήμερα η Εκκλησία μας, αδελφοί μου. Σύμφωνα με τον ιερό Συναξαριστή, οι Θεοφόροι εκείνοι Εκκλ/κοί άνδρες θεολόγησαν και δογματίσαν «κατά των Εικονομάχων και ανεθεμάτισαν εγγράφως πάσαν αίρεσιν και τους των αιρέσεων εξάρχους, είτα και τους Εικονομάχους άπαντας...»¹ Η εορταστική αναφορά στα πρόσωπά τους και στους αγώνες τους κατά των καταστροφικών αιρέσεων της εποχής εκείνης δίδει την αφορμή να αναφερθούμε στο σκηνικό των αιρέσεων και παραθρησκευτικών κινήματων, όπως εμφανίζεται στην εποχή μας και στη στάση που οφείλουμε να κρατούμε, ως μέλη της Εκκλησίας, απέναντί τους.

«Στην καθιερωμένη σήμερα θεολογική εμπειρία και γλώσσα, η αίρεση ορίζεται ως πεπλανημένη διδασκαλία, που παρεκκλίνει από την γνήσια πίστη, ταυτόχρονα δε και κάθε ιδιαίτερη χριστιανική κοινότητα, η οποία διαφωνεί με την δογματική διδασκαλία της αληθινής Εκκλησίας και αποκόπτεται από την κοινωνία και ενότητα μαζί Της»². Η διακοπή της κοινωνίας οδηγεί στον αποκλεισμό από την δυνατότητα της σωτηρίας, καθώς αυτή επιτυγχάνεται μόνο μέσα στην Εκκλησία, όπου διαφυλάσσεται γνήσια και αυθεντική η σωτήρια διδασκαλία του Ιησού Χριστού.

Οι αιρέσεις δεν είναι καινούργια υπόθεση στη ζωή της Εκκλησίας. Έκαναν την εμφάνισή τους ήδη κατά τους μεταποστολικούς χρόνους και προκάλεσαν πλείστα όσα προβλήματα στην ελεύθερη, μετά τους διωγμούς, Εκκλησία, η οποία κλήθηκε να αντιμετωπίσει αιρεσιάρχες, προερχόμενους από τα σπλάχνα Της, με ιδιαίτερη επιρροή στο ποίμνιο. Έγιναν, όμως και αφορμή για την σχηματοποίηση και οριοθέτηση της δογματικής διδασκαλίας της Εκκλησίας και την ανάδειξη των μεγάλων Αγίων Πατέρων και Θεολόγων της πίστεώς μας, οι οποίοι έδρασαν και μεγαλούργησαν θεολογικά στη διάρκεια των Αγίων Επτά Οικουμενικών Συνόδων.

Πέρα, όμως, από την θρησκευτική τους εκδοχή, οι αρέσεις και οι παράλληλες με αυτές παραθρησκευτικές κινήσεις, έχοντας σαφή οικονομικό, αλλά και εγκληματικό υπόβαθρο, λαμβάνουν, κυρίως στην εποχή μας, επικίνδυνες και για την κοινωνία μας διαστάσεις. Ο

¹ Συναξάρι Κυριακής Αγίων Πατέρων, Μηνιαίον Οκτωβρίου, Εκδόσεις «Φως», Αθήνα 1987, σελ. 119

² Δανιήλ, Μητροπολίτης Καισαριανής, Βύρωνος & Υμηττού, «Κάνιστρον εισηγήσεων», σελ. 158

Μακαριστός Ποιμενάρχης μας, Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος έλεγε σχετικά πως «είναι γνωστόν ότι τα προβλήματα τα προερχόμενα εκ της δράσεως των νεοφανών αιρέσεων και των παραθρησκευτικών ομάδων δεν απασχολούν, πλέον, μόνον τας κατά τόπους Εκκλησίας, αλλά και τα κοινοβούλια των Ευρωπαϊκών χωρών και αυτό τούτο το Ευρωπαϊκόν Κοινοβούλιον, τα οποία αντιμετωπίζουν την τιαύτην δραστηριότητα και τας συνεπείας αυτής ως σοβαρότατον κοινωνικόν πρόβλημα...»³

Η αντιμετώπιση των αιρέσεων και των ηγετών τους είναι αυστηρότατη από την Εκκλησία, γιατί η δράση τους είναι διασπαστική και καταστροφική για την ζωή της Ιδίας, της οικογένειας και της κοινωνίας. Οι αιρεσιάρχες θεωρούνται και είναι όργανα του διαβόλου, δαιμονοκίνητοι νόες, οι οποίοι, με απόλυτη επίγνωση, διαβρώνουν συνειδήσεις, απομυζούν τεράστια προσωπικά οικονομικά οφέλη, οδηγούν ανθρώπους σε πνευματικό και βιολογικό αφανισμό, γίνονται αφορμή οικογενειακών δραμάτων και καταστροφών, χρηματοδοτούν εγκληματικές, για την κοινωνική και παγκόσμια ειρήνη, οργανώσεις, φορούν το θρησκευτικό προσωπείο για να παραπλανήσουν τους χαλαρούς στην πίστη. Απέναντί τους η Εκκλησία στέκεται με λόγο καταγγελτικό και απόλυτο, έχουσα επίγνωση της ποιμαντικής ευθύνης Της έναντι του ποιμνίου Της.

Τα θύματα, όμως, των αιρέσεων, που συχνά γίνονται οι άνθρωποι της διπλανής πόρτας, θεωρούνται και είναι πλανεμένοι αδελφοί, έχοντες ανάγκη βοήθειας και πνευματικής αλληλεγγύης. Ακόμα κι αν δε συμμορφώνονται προς την Ορθόδοξη πίστη, παρά τις επανειλημμένες προσπάθειές μας, δεν πρέπει να βγαίνουν από την προσευχή μας, η οποία οφείλει να είναι θερμή και διαρκής γι' αυτούς. Ακόμα κι αν στέκονται με ειρωνικό και υπεροπτικό τρόπο απέναντί μας, υπερασπιζόμενοι την πλάνη τους, οφείλουμε να τους αντιμετωπίσουμε με προσήνεια και αγάπη, αρνούμενοι να υποκύψουμε στον πειρασμό της εκδικητικότητας, του μίσους και του θρησκευτικού φανατισμού, ευχόμενοι ο Θεός της αληθείας να τους ελεήσει, φωτίσει και οδηγήσει και πάλι στην ασφαλή μάνδρα της Αγίας Του Εκκλησίας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

³ (+) Χριστόδουλος, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών & Πάσης Ελλάδος. Μηνύματα πίστεως, σελ. 256